

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag
stelt Jezus aan zijn leerlingen deze vraag:
"Wie zeggen jullie dat Ik ben?"
Een belangrijke vraag, denk ik.
Wie ben ik?

Henry Nouwen maakte daar eens een prachtige preek over.
"Wie ben ik?"
En dan geeft Henry Nouwen op die vraag
allereerst drie antwoorden
die het meest voor de hand liggen.
Ik ben wat ik doe.
Ik ben wat ik heb.
En ik ben wat anderen mensen over me zeggen.

Maar tegelijk zegt Henry Nouwen dan ook
dat niets zo wisselvallig is
als deze drie antwoorden.
En dan geeft hij daarvan wat voorbeelden.
Zo vertelt hij dat hij eens een lezing hield
voor honderden mensen,
die allemaal wild enthousiast waren.
Maar één man zei na afloop
dat hij het helemaal niets vond.
'Maar juist dat ene antwoord,' zei Henry Nouwen,
'was het enige dat bleef hangen.'
Ik denk dat we dat allemaal wel eens hebben ervaren.
En zo zie je dat je soms heel bedrogen uit kunt komen,
als je alleen maar afgaat
op wat andere mensen van je zeggen,

Of: ik ben wat ik heb.
Ook dan kun je soms zeer bedrogen uitkomen.
Je had een goede vriendschap met iemand.
En toch is die vriendschap stuk gegaan,
terwijl je nog niet eens precies weet waardoor.
Of je had een goede baan,
maar door een reorganisatie ben je overcompleet geraakt.

Al deze antwoorden zeggen wel iets over jezelf,
maar geven toch niet je diepste identiteit aan!
Henry Nouwen had deze drie antwoorden
op een groot bord geschreven
en haalt daar dan vervolgens een groot kruis doorheen.

Maar wie ben ik dan wel?
En dan vertelt Henry Nouwen van Jezus
die op dertigjarige leeftijd
werd gedoopt in de rivier de Jordaan.
En als Jezus dan gedoopt is
en weer opstaat uit het water
dan klinkt de stem van God de Vader
uit de hemel:
"Jij bent mijn Zoon, de Geliefde,
in wie Ik mijn welbehagen heb."
Dat was de diepste identiteit van Jezus.
Een geliefd kind van God de Vader.

En als er dan later in het leven van Jezus
ook allerlei kritiek komt,
dan weet Jezus toch stand te houden.
U kent de kritiek wel die de mensen op Jezus hadden.
'U mag geen wonderen doen op sabbat!'
'Dat is verboden.'
'U bent bezeten van de duivel.'
'Wie denkt U wel dat U bent.'
Kritiek op kritiek.

Maar Jezus bleef staande.

Waarom?

Omdat Jezus wist dat God achter Hem stond.

Omdat Jezus wist dat Hij Gods geliefde kind was.

Dat was zijn diepste identiteit.

En nu vraagt Jezus in het evangelie van vandaag
aan zijn leerlingen:

"Wie zeggen de mensen dat Ik ben."

En dan komen er allemaal mooie antwoorden.

Sommigen zeggen Johannes de Doper,
anderen Elia,

weer anderen Jeremia of één van de profeten."

Allemaal mooie antwoorden,

maar ze raken niet de kern.

En daarom vraagt Jezus vervolgens aan zijn leerlingen:

"Maar jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?"

En dan geeft Petrus een antwoord:

"Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God."

Ik denk dat Jezus helemaal onder de indruk was
van dit antwoord van Petrus.

Want dit antwoord raakt nu wel

precies de kern van de identiteit van Jezus.

Laten we daarom nog eens precies gaan kijken

wat dat antwoord van Petrus inhoudt.

Allereerst: "Gij zijt de Christus."

De Christus is het Griekse woord voor
de Gezalfde, of de Messias.

Petrus zegt dus dat Jezus de Gezalfde is.

En nu moet u weten dat in het Oude Testament
gezalfd worden het belangrijkste was
dat er bestond.

Als iemand koning werd,

dan werd hij niet gekroond met een gouden kroon,
zoals wij dat kennen.

Maar dan werd hij gezalfd.
In het Engelse Koningshuis is dat nog altijd zo.
De nieuwe koning wordt daar gezalfd.
Zalving is het belangrijkste dat bestaat.

Dus al Petrus zegt dat Jezus de Gezalfde is,
de Christus, de Messias,
dan zegt hij eigenlijk daarmee
dat Jezus de Koning is.
De door God gezalfde Koning.

En dan vervolgens zegt Petrus ook nog:
Gij zijt 'de Zoon van de levende God'.
Ook hier raakt Petrus weer de kern van de zaak.
Jezus is de Zoon van God.

Jezus is zo blij met dit antwoord.
Hij is helemaal onder de indruk.
En het mooie is dat Jezus nu ook laat zien
wie Petrus is.
"En jij bent Petrus.
En op deze steenrots zal Ik mijn kerk bouwen."
Wat een mooie woorden!
Petrus de steenrots van onze kerk.
Ik zou bijna zeggen: Wat wil je nog meer!

Wie ben ik?
Hebt u het antwoord hierop
diep in uw hart al eens gehoord?
Je bent niet wat je doet.
Je bent niet wat je hebt.
Je bent niet wat anderen mensen over je zeggen.
Maar je bent Gods geliefde kind.
'Jij bent mijn zoon, mijn dochter,
mijn geliefde.
Ik hou van jou.'

Als u weer eens kritiek krijgt te verduren
of als er weer eens iets mis gaat in uw leven,
-en dat gebeurt ons allemaal van tijd tot tijd-
luister dan ook eens naar die stem diep in uw hart
die tot u zegt:

"En toch ben jij mijn geliefde kind.

Ik hou van jou!"

En u zult merken:

Dat maakt toch een verschil!

Want dat is je ware identiteit!

Amen.